

Άτυπη Σύνοδος Υπουργών Παιδείας Λευκωσία, 4-5 Οκτωβρίου 2012

Έγγραφο συζήτησης Προεδρίας

Για να παραμείνει ανταγωνιστική σε παγκόσμιο επίπεδο, η Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται περισσότερους πολίτες με τις σωστές δεξιότητες που να συμβάλλουν ενεργά στην πρόοδο της οικονομίας και της κοινωνίας της. Πάρα πολλοί Ευρωπαίοι δεν έχουν το απαιτούμενο επίπεδο των βασικών δεξιοτήτων στην ανάγνωση και τη γραφή, έχουν αποκτήσει πάρα πολλές θεωρητικές και όχι αρκετές πρακτικές γνώσεις, εγκαταλείπουν πρόωρα το σχολείο ή εμποδίζονται από το να πάρουν ένα πτυχίο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Στο πλαίσιο αυτό, η Κυπριακή Προεδρία καλεί τους υπουργούς που παρακολουθούν την Άτυπη Υπουργική Σύνοδο να προβληματιστούν και να σκεφτούν από κοινού νέους τρόπους για να ξεπεραστεί η συνεχιζόμενη κρίση που σχετίζεται με κενά παιδείας και αύξηση της ανεργίας των νέων, χρησιμοποιώντας στο μέγιστο δυνατό βαθμό τα ευρωπαϊκά μέσα που διαθέτουμε, δηλαδή τη στρατηγική Ευρώπη 2020 και το ειδικότερο πλαίσιο συνεργασίας. «Εκπαίδευση και Κατάρτιση 2020»

Συνεδρία I - "Επιτυγχάνοντας την έξοδο από την κρίση: Ο ρόλος της εκπαίδευσης στην εφαρμογή του Ευρώπη 2020"

Θεωρητικό Πλαίσιο

Η στρατηγική Ευρώπη 2020 υπογραμμίζει το σημαντικό ρόλο της εκπαίδευσης και της κατάρτισης στην επίτευξη έξυπνης, βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς Ευρώπης, θέτοντας φιλόδοξους στόχους για τα κράτη μέλη που πρέπει να επιτευχθούν από κοινού μέχρι το 2020. Ο ρόλος αυτός είναι ιδιαίτερα σημαντικός για την επίτευξη της οικονομικής ανάπτυξης, βελτίωση των επιπέδων και συνθηκών απασχόλησης, καθώς και για την κοινωνική συνοχή. Ωστόσο, η συζήτηση σχετικά με τη συμβολή της εκπαίδευσης τόσο για την ανάπτυξη των οικονομιών των κρατών μελών όσο και για τα επιμέρους οφέλη των ευρωπαϊών πολιτών περιορίζεται μόνο σε ποσοτικές πτυχές του θέματος, για παράδειγμα, τα ποσοστά των εγγράμματων ατόμων, αποφοίτους πανεπιστημίων και των ενηλίκων που συμμετέχουν στη δια βίου μάθηση. Πρόσφατες συγκριτικές μελέτες (όπως η PISA) αποκαλύπτουν τις ποιοτικές διαφορές στα μαθησιακά αποτελέσματα μεταξύ των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης και υπογραμμίζουν πως η ποιότητα στην εκπαίδευση είναι στενά συνδεδεμένη με την κατανομή του εισοδήματος και την οικονομική ανάπτυξη. Υπό αυτό το πρίσμα, θα πρέπει να διερευνήσουμε συστηματικά τις σχέσεις μεταξύ ποιοτικών χαρακτηριστικών της εκπαίδευσης από τη μία πλευρά και την οικονομική ανάπτυξη και την ατομική ευημερία, από την άλλη.

Είναι η κατάλληλη στιγμή για να δράσουμε σε πολιτικό επίπεδο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπου οι πολιτικές δηλώσεις για την εκπαίδευση παραδίδουν ένα σαφές μήνυμα. Τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 4ης Φεβρουαρίου 2011 καλούν τα κράτη μέλη να «δώσουν προτεραιότητα στην αειφόρο ανάπτυξη, φιλική προς τις δαπάνες σε τομείς όπως η ...εκπαίδευση ...» κατά την εφαρμογή των μέτρων δημοσιονομικής εξυγίανσης. Η έκθεση της πολωνικής προεδρίας του Συμβουλίου με τίτλο «Προς μια ευρωπαϊκή συναίνεση για την ανάπτυξη» τονίζει επίσης την ανάγκη να ξεπεραστεί η κρίση, εφαρμόζοντας ισχυρά μέτρα τόνωσης της ανάπτυξης. Κατά τη διάρκεια του Συμβουλίου Υπουργών Παιδείας τον Νοέμβριο του 2011, τα κράτη μέλη και πάλι αναγνώρισαν «τη ζωτική σημασία των επενδύσεων στην εκπαίδευση, ώστε να ενισχυθεί η ανάπτυξη και η απασχόληση μεσοπρόθεσμα». Τόνισαν επίσης ότι η επιτυχημένη επένδυση στην εκπαίδευση και την κατάρτιση στο πλαίσιο αυτό έχει σχέση με ένα καλό σύστημα διασφάλισης της ποιότητας και της απόδοσης και όχι με το πραγματικό ποσό που επενδύεται. Τέλος, τον Φεβρουάριο του 2012, το Συμβούλιο εξέδωσε την κοινή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του «Στρατηγικού πλαισίου για την ευρωπαϊκή συνεργασία στον τομέα της εκπαίδευσης και της κατάρτισης» («ET 2020»), η οποία τονίζει τη σημασία της αποτελεσματικής επένδυσης και των μεταρρυθμίσεων στον τομέα της εκπαίδευσης και κατάρτισης με σκοπό την επίτευξη της αειφόρου ανάπτυξης και τη δημιουργία περισσότερων θέσεων εργασίας ως μέρος της λύσης για την ανάκαμψη από την τρέχουσα χρηματοπιστωτική, οικονομική και κοινωνική κρίση στην Ευρώπη. Η κοινή έκθεση υπογραμμίζει την ανάγκη για πραγματική τήρηση από τα κράτη μέλη των κατευθύνσεων πολιτικής σε επίπεδο ΕΕ, και κυρίως των συστάσεων που αφορούν το κάθε Κράτος μέλος.

Ταυτόχρονα, η έλλειψη επιστημονικών στοιχείων και έρευνας για τις ακριβείς σχέσεις μεταξύ της ποιότητας της εκπαίδευσης και της οικονομικής ανάπτυξης εμποδίζει το δρόμο προς εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις για πιο στοχευμένες πολιτικές. Ένα άλλο σημαντικό εμπόδιο είναι η απουσία διαλόγου μεταξύ των οικονομολόγων που ειδικεύονται στην εκπαίδευση και των εκπαιδευτικών. Οι πρώτοι συχνά παραμελούν τη σημασία ορισμένων ποιοτικών στοιχείων της εκπαιδευτικής διαδικασίας και αντιμετωπίζουν τον κόσμο της εκπαίδευσης ως ένα μαύρο κουτί μέσα στις μελέτες τους. Οι εκπαιδευτικοί συχνά αντικατοπτρίζουν τις απόψεις εκείνων που είναι επιφυλακτικοί σχετικά με την προσέγγιση εισροών-εκροών και δίνουν έμφαση στην εκπαιδευτική διαδικασία. Ένας τέτοιος διάλογος μεταξύ αυτών των σχολών σκέψης απουσιάζει ακόμη και μεταξύ Υπουργών Παιδείας και Οικονομικών.

Η αποτελεσματική επένδυση σε υψηλής ποιότητας συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης θα μπορούσε να θέσει τα θεμέλια τόσο για την ταχύτερη έξοδο από την οικονομική κρίση όσο και την επίτευξη της μακροπρόθεσμης βιώσιμης οικονομικής ανάπτυξης στην Ευρώπη. Αυτό που πρέπει να στοχεύσουμε είναι το είδος της ανάπτυξης που δεν επιτυγχάνεται απλά με την προσαρμογή της εκπαίδευσης στις ανάγκες της σημερινής αγοράς εργασίας, αλλά και με την προετοιμασία των νέων του σήμερα να έχουν κίνητρο και να είναι αυτοδύναμοι μαθητές, να μπορούν να συνεισφέρουν στην οικονομία και την κοινωνία για μεγάλο χρονικό διάστημα, με τρόπο που να διασφαλίζει την προσωπική και τη γενική οικονομική ευημερία και την κοινωνική συνοχή στην Ευρώπη. Η αποστολή των σύγχρονων συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης θα πρέπει να είναι να αποκτήσουν οι πολίτες τον κατάλληλο συνδυασμό δεξιοτήτων, ικανοτήτων και όλες εκείνες τις ιδιότητες που χαρακτηρίζουν ένα δημοκρατικό πολίτη του 21ου αιώνα.

Βραχυπρόθεσμα, ως προτεραιότητα, τα συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης πρέπει να ανταποκρίνονται και να συμβάλουν στην άμβλυση των κοινωνικών συνεπειών της κρίσης και, ειδικότερα, στη μείωση των σημερινών υψηλών επιπέδων ανεργίας, ιδίως μεταξύ των νέων. Πρέπει να βρούμε τη σωστή ισορροπία μεταξύ θεωρίας και πρακτικής στην εκπαίδευση και να βελτιώσουμε τη σχέση της με την αγορά εργασίας. Τα μαθήματα θα πρέπει να αντανakλούν τις νέες πραγματικότητες και να περιλαμβάνουν στοιχεία πρακτικής κατάρτισης και κατά συνέπεια να συμβάλουν στη βελτίωση της απασχολησιμότητας των φοιτητών και των άλλων μαθητών.

Εφαρμογή των ειδικών κατά χώρα συστάσεων του 2012 και του στρατηγικού πλαισίου « Εκπαίδευση και Κατάρτιση 2020» ("ΕΤ 2020")

Υπό το πρίσμα των ανωτέρω και όπως περιγράφεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Δράση για την σταθερότητα, την ανάπτυξη και την απασχόληση», και στις κατά χώρα συστάσεων του 2012, είναι σημαντικό για τα κράτη μέλη να διατηρήσουν και να ενισχύσουν τις επενδύσεις σε φιλικούς προς την ανάπτυξη τομείς όπως η εκπαίδευση και κατάρτιση σε ένα πλαίσιο αυστηρών οικονομικών. Ποιοτική βελτίωση των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στην προώθηση της ανάπτυξης και στη δημιουργία περισσότερων και καλύτερων θέσεων εργασίας. Οι ειδικές συστάσεις κατά Κράτος Μέλος καλούν τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν τέτοιες ποιοτικές βελτιώσεις.

Όλα τα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν την πρόκληση για τη βελτίωση των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης, ενώ συνεχίζουν τη δημοσιονομική εξυγίανση, με την αντιμετώπιση των βασικών προκλήσεων που προσδιορίζονται στα αποτελέσματα του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου. Το υφιστάμενο στρατηγικό πλαίσιο για την ευρωπαϊκή συνεργασία στον τομέα της εκπαίδευσης και της κατάρτισης («ΕΚ 2020») προσφέρει τη βάση για την ανταλλαγή εμπειριών σχετικά με τα μέτρα πολιτικής σε ανταπόκριση των συστάσεων, τονίζοντας τόσο τις ποιοτικές πτυχές των μεταρρυθμίσεων και των μέτρων όσο και τη συμβολή τους στην υλοποίηση της Ευρώπης 2020.

Στον τομέα της εκπαίδευσης και της κατάρτισης, οι κατά χώρα συστάσεις του 2012 εστιάζουν συγκεκριμένα στα εξής: την προώθηση της πρόσβασης σε καλής ποιότητας προσχολική και σχολική εκπαίδευση, πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου, κατάσταση των νέων, την ανεργία των νέων και τη μετάβαση των νέων στην αγορά εργασίας, επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση με έμφαση στην κατάρτιση στο χώρο εργασίας και συστήματα μαθητείας, η ανάγκη για τον εκσυγχρονισμό της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με έμφαση στη μείωση των ποσοστών εγκατάλειψης, αλλά και τη βελτίωση της ποιότητας και την καλύτερη πρόσβαση για τις μειονεκτούσες ομάδες, καθώς και τη κατάσταση εκπαίδευσης των μειονεκτούντων ομάδων, συμπεριλαμβανομένων των μεταναστών και των Ρομά.

Αυτή η θεματική εστίαση των συστάσεων του 2012 είναι σύμφωνη με τις προτεραιότητες και την υλοποίηση του «ΕΚ 2020». Όπως αναφέρεται στην κοινή έκθεση του 2012, μια πιλοτική αξιολόγηση από ομοτίμους έλαβε χώρα στις Βρυξέλλες στις 17 Σεπτεμβρίου 2012 που επικεντρώνεται στην Τεχνική και

Επαγγελματική Εκ/ση και την τριτοβάθμιας εκπαίδευση, ως βασικούς τομείς που προέκυψαν από τις κατά χώρα συστάσεις του 2012.

Ως επόμενο βήμα, η παρακολούθηση του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου σε επίπεδο ΕΕ και σε εθνικό επίπεδο θα πρέπει να συμπεριληφθεί στον προγραμματισμό των δραστηριοτήτων του «ΕΤ 2020», ιδίως το σχεδιασμό της εργασίας και την προετοιμασία των λειτουργικών και χρονικά οριοθετημένων στόχων.

Η Εκπαίδευση στην εφαρμογή της στρατηγικής Ευρώπη 2020 - ο ρόλος του Συμβουλίου (EYCS)

Δεδομένου ότι η εκπαίδευση και η κατάρτιση διαδραματίζει σημαντικό ρόλο για την Ευρώπη 2020 και την πολιτική ανταπόκριση που πρέπει να δοθεί από τα κράτη μέλη, η στρατηγική Ευρώπη 2020 θα ωφεληθεί περισσότερο από την εμπειρία των Υπουργών Παιδείας, ενώ θα ήταν προς το συμφέρον των Υπουργών η ενίσχυση του ρόλου του Συμβουλίου EYCS. Τα ακόλουθα ζητήματα υποβλήθηκαν στους υπουργούς για εξέταση:

(1) Η αξιολόγηση της εφαρμογής των κατά χώρα συστάσεων 2012 θα πρέπει να επιδιωχθεί, σε συνεννόηση και συνεργασία με τους Υπουργούς Παιδείας, που είναι σε καλύτερη θέση να διασφαλίσουν την ποιότητα και την απόδοση των επενδύσεων στην εκπαίδευση και την κατάρτιση.

(2) Τα χρηματοδοτικά εργαλεία που είναι και θα είναι διαθέσιμα σε επίπεδο ΕΕ θα πρέπει να χρησιμοποιούνται έτσι ώστε να βοηθήσουν την εκπαίδευση και την κατάρτιση να ξεκλειδώσουν το δυναμικό τους για την ενίσχυση της ανάπτυξης και της απασχόλησης. Αυτό δεν ισχύει μόνο για το προτεινόμενο πρόγραμμα «Erasmus για όλους», αλλά και για τα διαρθρωτικά ταμεία. Οι προκλήσεις που εντοπίστηκαν στις κατά χώρα συστάσεις στον τομέα της εκπαίδευσης και της κατάρτισης, θα είναι κορυφαίες προτεραιότητες στον προγραμματισμό των μελλοντικών παρεμβάσεων των ταμείων αυτών. Σε εθνικό επίπεδο, οι Υπουργοί Παιδείας θα πρέπει να διαδραματίσουν το ρόλο τους σε αυτές τις προετοιμασίες με σκοπό τη συγκέντρωση κατάλληλων κονδυλίων σε επίπεδο ΕΕ για την εκπαίδευση και την κατάρτιση.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Στο πλαίσιο των προκλήσεων που εντοπίστηκαν κατά τη διάρκεια του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου 2012 (πρόσβαση σε καλής ποιότητας προσχολική και σχολική εκπαίδευση, η ανεργία των νέων, η πρόωγη εγκατάλειψη του σχολείου, μάθηση στο χώρο εργασίας στον τομέα της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης, την εξασφάλιση αποδοτικών επενδύσεων, τον εκσυγχρονισμό της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και μείωση των ποσοστών εγκατάλειψης, υποστήριξη σε μειονεκτούσες ομάδες), καθώς και υπό το φως των συζητήσεων που διεξήχθησαν κατά τη διάρκεια του πρόσφατου Σεμιναρίου αξιολόγησης από ομοτίμους, οι υπουργοί καλούνται να εξετάσουν τα ακόλουθα ερωτήματα:

Σε αυτή την περίοδο των συνεχιζόμενων οικονομικών δυσχερειών και περιορισμένου προϋπολογισμού:

i) Ποιο από τα θέματα της εκπαίδευσης και της κατάρτισης που επί του παρόντος δίνεται προτεραιότητα σε εθνικό επίπεδο, θα πρέπει να αντιμετωπιστούν επείγοντως στο πλαίσιο του «ΕΚ 2020»;

ii) Πώς μπορεί ο ρόλος των υπουργών Παιδείας να ενισχυθεί στο πλαίσιο της στρατηγικής Ευρώπη 2020 κατά τη διάρκεια τόσο του ευρωπαϊκού και εθνικού εξαμήνου;

Συνεδρία II - "Αλφαβητισμός για Όλους: Το κλειδί για μια πιο ισότιμη εκπαίδευση"

Θεωρητικό Πλαίσιο

Το 2010, τα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με τις βασικές δεξιότητες, κάλεσε την Επιτροπή να συστήσει ομάδα εμπειρογνομένων υψηλού επιπέδου για να εξετάσουν τους πλέον αποτελεσματικούς και αποδοτικούς τρόπους υποστήριξης του αλφαβητισμού μέσω της δια βίου μάθησης. Η ομάδα συστάθηκε τον Φεβρουάριο του 2011 και παρουσίασε την τελική της έκθεση τον Σεπτέμβριο του 2012, αναδεικνύοντας μια ανησυχητική κατάσταση: ενώ η ζήτηση για τις προηγμένες δεξιότητες ανάγνωσης και γραφής αυξάνεται γρήγορα, στο πλαίσιο της ψηφιοποίησης και των οικονομιών υψηλών δεξιοτήτων, τα επίπεδα αλφαβητισμού έχουν μείνει στάσιμα στο Ευρωπαϊκή Ένωση κατά τη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας.

Η έκθεση της ομάδας υψηλού επιπέδου τονίζει ότι η κρίση στον αλφαβητισμό δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί από το εκπαιδευτικό σύστημα και μόνο. Μια πιο φιλόδοξη προσπάθεια για τον αλφαβητισμό για όλους απαιτεί συνεργασία με δήμους, συνδικάτα, επιχειρήσεις, καθώς και μια κοινή προσέγγιση με άλλα Υπουργεία εκτός εκπαίδευσης, ιδίως Πολιτισμού, Υγείας, Απασχόλησης και Οικονομικών, με μακροπρόθεσμη πολιτική δέσμευση και επαρκή χρηματοδότηση. Η αύξηση της ευαισθητοποίησης της κοινωνίας είναι ένα πρώτο βήμα για τη δημιουργία ενός περισσότερο εγγράμματος περιβάλλοντος, αρχίζοντας μέσα στις οικογένειες και από πολύ μικρή ηλικία και συνεχίζοντας με περισσότερη ενθάρρυνση για τους ενήλικες να αναγνωρίσουν την ανάγκη για την αναβάθμιση των δεξιοτήτων τους

Τα χαμηλά επίπεδα αλφαβητισμού είναι όλο και περισσότερο ένα εμπόδιο για τη συμμετοχή σε μια ψηφιακή κοινωνία της γνώσης η οποία περιστρέφεται γύρω από το γραπτό λόγο. Υπάρχει ανάγκη να θέσουμε τον πήχη ψηλότερα, με στόχο την επίτευξη λειτουργικού αλφαβητισμού για όλους. Αυτό απαιτεί βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης: την αύξηση του επιπέδου της διδασκαλίας αλφαβητισμού, την ενίσχυση και την καλύτερη στόχευση στήριξης της μάθησης και την υιοθέτηση ενός πιο συνεκτικού προγράμματος σπουδών για όλες τις ηλικίες και τα μαθήματα του σχολείου, τη μείωση της πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου. Στην περίπτωση των ενηλίκων, αυτό απαιτεί καλύτερη παρακολούθηση των επιπέδων αλφαβητισμού, την ενίσχυση του επαγγέλματος των καθηγητών αλφαβητισμού των ενηλίκων και την ανάπτυξη προσαρμοσμένων προγραμμάτων σπουδών. Σε όλες τις ηλικίες, υπάρχει ανάγκη να αναθεωρήσουμε το υλικό μάθησης, καθιστώντας το πιο ελκυστικό για την ψηφιακή εποχή, να ενισχύσουμε τις ψηφιακές δεξιότητες και διδακτικές πρακτικές, των εκπαιδευτικών, που οδηγούν σε πραγματική αλλαγή στην τάξη.

Η διασφάλιση ότι η εκπαίδευση είναι ένας μηχανισμός για την κοινωνική ένταξη και ανέλιξη και η αντιμετώπιση των ελλειμμάτων αλφαβητισμού αποτελεί προτεραιότητα. Στην ΕΕ, έχουμε αναλάβει τη δέσμευση να μειώσουμε το ποσοστό του 15-ετών με δυσκολίες στην ανάγνωση από το 20% που είναι σήμερα σε κάτω από 15% μέχρι το 2020. Η πρόοδος μέχρι σήμερα ήταν πολύ αργή. Τα επόμενα αποτελέσματα του

PISA το 2013 θα δείξουν την εξέλιξη της κατάστασης, αλλά εμείς δεν θα πρέπει να υποθέσουμε ότι θα βελτιωθεί. Η επίτευξη του στόχου αυτού απαιτεί μια πρόσθετη έμφαση στις μειονεκτούσες ομάδες, συμπεριλαμβανομένων των οικογενειών με χαμηλό δείκτη γονικού αλφαριθμητισμού, στους μετανάστες που αντιμετωπίζουν τη διπλή πρόκληση του αλφαριθμητισμού και της εκμάθησης γλωσσών, ή των Ρομά. Κυρίως, πρόκειται για την εξεύρεση των κατάλληλων τρόπων ενθάρρυνσης αυτών των ομάδων να εμπλακούν περισσότερο στην ανάγνωση και τη μάθηση και τη βελτίωση της ποιότητας της υποστήριξης που λαμβάνουν.

Η πλειοψηφία των ενηλίκων με προβλήματα αλφαριθμητισμού έχουν παρακολουθήσει τουλάχιστον την υποχρεωτική εκπαίδευση, αλλά το σύστημα έχει αποτύχει να τους εξοπλίσει με επαρκείς ικανότητες γραφής και ανάγνωσης. Αυτό το θέμα είναι ακόμα ταμπού και είναι ως εκ τούτου σε μεγάλο βαθμό αόρατο σε όλη την Ευρώπη. Το δίλημμα μεγαλώνει, εφόσον στα περισσότερα κράτη μέλη δεν υπάρχουν έρευνες αλφαριθμητισμού ενηλίκων, έτσι οι θύνοντες δεν γνωρίζουν το μέγεθος και τη σοβαρότητα του προβλήματος, γεγονός που οδηγεί σε αδράνεια. Η δημοσίευση των πρώτων αποτελεσμάτων PIAAC (πρόγραμμα του ΟΟΣΑ για τη Διεθνή Αξιολόγηση των Δεξιοτήτων Ενηλίκων) το φθινόπωρο του 2013 θα παρέχει στα συμμετέχοντα κράτη μέλη ένα αξιόπιστο μέτρο των δεξιοτήτων των ενηλίκων. Οι Υπουργοί Παιδείας θα πρέπει να δώσουν συνέχεια θέτοντας φιλόδοξους και μετρήσιμους στόχους για τον αλφαριθμητισμό των ενηλίκων.

ΕΡΩΤΗΣΗ ΠΡΟΣ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Σε αυτό το πλαίσιο, και για να αποδώσουν την εμπειρία των κρατών μελών, οι υπουργοί καλούνται να εξετάσουν το ακόλουθο ερώτημα:

Υπό το φως της έκθεσης της Ομάδας Υψηλού Επιπέδου, τι νομίζετε ότι θα πρέπει να είναι το επίκεντρο μελλοντικής δράσης στη χώρα σας και σε ευρωπαϊκό επίπεδο;
